

Arrest

nr. 212 870 van 26 november 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 19 maart 2016 toe op het Belgische grondgebied en diende op 19 mei 2016 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 5 december 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 8 september 2017 (RvV 8 september 2017, nr. 191 792).

1.3. Verzoeker diende op 2 oktober 2017 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De commissaris-generaal trof op 3 april 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 4 april 2018 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een Irakees staatsburger bent en een soenniet van Koerdische origine. U bent afkomstig uit Suleymaniyah, waar u samen uw ouders in hetzelfde huis woonde.

Uw vader zou sinds een tiental jaar lid zijn van Jund al-Islam, een fundamentalistische soennitische organisatie. Ongeveer negen jaar geleden begon u een relatie met een meisje, A.(...) M.(...). Nadat u ongeveer vier jaar een relatie met haar had, bracht u uw moeder hiervan op de hoogte. Zij en enkele van uw zussen gingen bij de familie van uw vriendin langs om haar hand te vragen. Haar familie accepteerde uw aanbod echter niet en vertelde dat er reeds iemand anders was die met uw vriendin zou trouwen. U bleef de relatie met uw vriendin onderhouden. Nadat jullie ongeveer vijf jaar een relatie hadden, vertelde uw vriendin u dat er een man was langsgekomen die haar hand had gevraagd. Haar vader was hiermee akkoord gegaan gezien deze man welgesteld was. Ongeveer drie maanden later trouwde zij met deze man. Na haar trouw bleef uw voormalige vriendin u contacteren. U ontmoette haar nog drie keer bij u thuis tijdens periodes dat uw ouders afwezig waren. Tijdens deze laatste ontmoeting werd u echter betrappt door uw vader, die uw kamer binnenliep op het moment dat uw vriendin wou vertrekken. Uw vader werd kwaad en verliet uw kamer om zijn wapen te gaan halen waarmee hij u vervolgens beschoot. U vermoedde echter de intenties van uw vader en kon op tijd het huis verlaten voor het eerste schot werd gelost. U vluchtte naar een vriend, waar u twee tot drie weken verbleef. Tussen 10 en 15 september 2015 verliet u Suleymaniya. Via de Balkanroute bereikte u België in maart 2016, waar u op 19 mei 2016 een asielaanvraag indiende. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, een foto van uw vader, een foto van u en uw vriendin.

Inzake uw eerste asielaanvraag werd door het CGVS een beslissing tot weigering van het Vluchtelingenstatuut en weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut genomen op 5 december 2016. Op 6 januari 2017 maakte u hiertegen een beroep aanhangig bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Uw beroep werd echter geweigerd op 8 september 2017.

Op 2 oktober 2017 diende u, zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U verklaart dat u bij uw eerdere problemen blijft. Daarnaast verklaart u dat u seksueel andersgeaard bent en u in Irak ook seksuele contacten had met mannen, dit sinds uw zestiende levensjaar. U heeft echter in uw land van herkomst geen concrete problemen gehad omwille van deze contacten. Ondertussen heeft u ook in België een relatie met een Belgische man, E.(...). Omwille van die redenen verklaart u niet terug te kunnen naar uw land van herkomst. Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een brief van uw advocaat, foto's van uw ex-vriendin, foto's van uw vader, een PV, een document van de onderzoeksrechter, een klacht van uw ex-schoonvader, een document van de rechter, een arrestatiebevel en Whatsapp-conversaties tussen u en uw vriend E.(...).

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest vermoord te worden door uw vader en de familie van uw ex-vriendin in Irak. Enerzijds baseert u zich hiervoor op het feit dat u met uw ex-vriendin werd betrappt door uw vader en dat hij om die reden een wapen op u wou afvuren. Anderzijds baseert u zich hiervoor op uw andersgeaardheid. U verklaart dat u seksuele relaties met mannen heeft gehad in Koerdistan en dat u op dit moment een Belgische vriend heeft (CGVS 1, p. 3-4). Aangezien het voor u niet duidelijk is of u homoseksueel of biseksueel bent, u bent namelijk niet volledig bekend met deze terminologie, zal in deze beslissing over 'andersgeaardheid' worden gesproken.

Uit uw verklaringen betreffende de problemen die u heeft gekend omwille van uw ex-vriendin blijkt dat u dit element van uw huidige asielaanvraag expliciet en integraal terugbrengt naar uw asielmotieven van uw vorige asielaanvraag. U verklaart letterlijk dat u zich nog steeds op dezelfde problemen baseert waarom u uw land heeft verlaten, maar dat u nieuwe bewijzen wil voorleggen (DVZ verklaring 2e AA, rubriek 15). Met andere woorden legt u hierover geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af, waardoor dit element niets aan de manifeste ongeloofwaardigheid die in het kader van uw eerste asielaanvraag werd vastgesteld. Ook de door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze deze kunnen wijzigen (cf. infra). Het dient te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd afgesloten gezien het ongeloofwaardige karakter van uw asielaanvraag. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 8 september 2017. U diende geen cassatieberoep tegen deze beslissing in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat

de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Ter staving van uw initiële problemen legt u in uw huidige asielaanvraag nieuwe foto's van uw ex-vriendin en uw vader en andere documenten aangaande het feit dat u gezocht wordt neer. Het gaat om een PV, een document van de onderzoeksrechter, een klacht van uw ex-schoonvader, een document van de rechter en een arrestatiebevel.

Wat betreft de door u neergelegde foto's van uw ex-vriendin A.(...) en uw vader dient te worden opgemerkt dat deze niet van dien aard zijn dat ze de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten kunnen wijzigen. Uit deze foto's kan bezwaarlijk worden afgeleid dat hierop uw vader of vriendin zouden zijn afgebeeld. Bovendien kan aan dergelijke foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wie of wat werd afgebeeld.

Wat betreft de door u neergelegde documenten in verband met uw vervolging (een PV, een document van de onderzoeksrechter, een klacht van uw ex-schoonvader, een document van de rechter en een arrestatiebevel) wordt opgemerkt dat deze betrekking hebben op iets wat op geen enkele manier als aangetoond wordt beschouwd. Uit onderstaande vaststellingen zal ook blijken waarom deze documenten niet van dien aard zijn dat ze iets aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid zouden kunnen wijzigen. Vooreerst wordt opgemerkt dat u slechts kopieën neerlegt van deze documenten waardoor de authenticiteit op geen enkele manier kan worden vastgesteld. Bovendien blijkt uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) dat in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en officiële documenten tegen betaling kunnen worden verkregen. Bijgevolg wordt verder geen bewijswaarde gehecht aan deze documenten. Ten slotte zijn de door u neergelegde documenten bovendien ook tegenstrijdig met elkaar. Zo legt u een PV en een document van de onderzoeksrechter (document 4-5) neer op datum van 13.10.2015 waarin staat dat de verklaring van de aanklager, M.(...) A.(...) A.(...) werd afgenomen en dat naar aanleiding van die klacht tegen u een PV werd opgesteld. Bijgevolg is het uitermate opvallend dat de neergelegde klacht van uw ex-schoonvader dateert van 15.10.2015 (document 6), twee dagen na het opmaken van de documenten waarin te lezen valt dat deze verklaringen reeds werden afgenomen. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en wordt aan deze documenten verder geen enkele bewijswaarde gehecht.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw eerdere vervolgingsfeiten zouden kunnen wijzigen en blijft de huidige beoordeling van kracht.

Wat betreft uw vermeende andersgeaardheid wordt opgemerkt dat het CGVS niet in twijfel trekt dat u afkomstig bent uit Irak. Daarnaast trekt het CGVS evenmin in twijfel dat u seksuele relaties met mannen heeft (gehad). Het CGVS is daarentegen in het licht van de elementen van uw dossier niet overtuigd dat u andersgeaard bent en dat uw seksuele activiteiten hierin dus hun oorsprong vinden. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als andersgeaard verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn andersgeaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. In casu is dit echter niet het geval en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag op geen enkele wijze heeft verwezen naar uw voorgehouden seksuele geaardheid. Uw verklaring voor het niet eerder vermelden van uw beweerde geaardheid – zo schaamde u zich destijds om er iets over te vertellen, u was bang en u durfde het niet te vertellen aan een jonge vrouwelijke ambtenaar in het bijzijn van een vrouwelijke tolk (CGVS 1, p. 4) – is echter niet afdoende. Verder dient te worden opgemerkt dat u ook in uw beroepsprocedure hiervan geen melding heeft gemaakt, hoewel deze 8 maanden heeft geduurd (u diende uw beroep in in januari 2017 en het arrest werd begin september 2017 uitgesproken). Met andere woorden heeft u voldoende kansen gekregen om melding te maken van uw andersgeaardheid, één van de redenen waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst en dus een cruciaal element in uw asielaanvraag. Het feit dat u zich hiervan vergewist heeft maakt dat er meteen een schaduw wordt geworpen op de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele geaardheid.

De geloofwaardigheid van uw voorgehouden seksuele geaardheid wordt verder zwaar ondermijnd omwille van het feit dat u er niet in geslaagd bent om te overtuigen over uw homoseksuele ervaring, uw kennis wat betreft dit onderwerp en uw persoonlijke betrokkenheid alsook het nemen van risico's in dit kader. Wat betreft uw intieme relaties wordt geargumenteed dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat

deze hun oorsprong vinden in uw vermeende seksuele geaardheid dan wel in het louter uitoefenen van seksuele activiteiten met mannen. Ten slotte bent er evenmin in geslaagd uw vrees omwille van uw vermeende geaardheid aannemelijk te maken, noch het risico in uw hoofde bij terugkeer naar uw land van herkomst te concretiseren. Bijgevolg kan op basis hiervan u het Vluchtelingenstatuut niet worden toegekend en dit om onderstaande redenen.

Ten eerste heeft u niet kunnen overtuigen van de bewustwording van uw andersgeaardheid.

U verklaart vaagweg dat u uw andersgeaardheid in uw pubertijd ontdekte, toen u ongeveer 15 jaar oud was (CGVS 1, p. 6). U zegt dat het bekend is dat als iets verboden is, men het graag opzoekt. Gezien dergelijke relaties verboden zijn in Koerdistan, was dit de reden waarom u op uw 15e seksrelaties met mannen begon (CGVS 1, p. 6). Gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u daarmee begon, antwoordt u dat Koerdistan een islamitisch land is en dat u seks met mannen begon te hebben omdat het niet mogelijk was met vrouwen, zij durfden namelijk niet om in het geheim seks te hebben, en u het daarna gewoon werd om het enkel met mannen te doen. U zegt dat u zomaar begon en gewoon bleef doorgaan (CGVS 1, p. 6). Verder verklaart u dat u hierbij gevoelens kreeg, een 'gevoel om met mannen seks te hebben' (CGVS 1, p. 6). Gevraagd om over dit gevoel uit te wijden, komt u niet verder dan te zeggen dat uw eerste keer gewoon met mannen was, dat u dit gewoon leuk vond en dat u dit gewoon bleef verder doen (CGVS 1, p. 6-7). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd naar deze gevoelens, uw bewustwording, en u attent gemaakt op het feit dat u, volgens uw eigen verklaringen, reeds 14 jaar met uw andersgeaardheid leeft, zegt u dat u al 10 keer hetzelfde heeft gezegd, namelijk dat alles in uw pubertijd begon, u geen seks kon hebben met vrouwen en u dus wel beschikbaar was voor de mannen. U vond seks met mannen leuk en zette dit verder (CGVS 1, p. 7). Het is echter opvallend dat u als man, geboren en getogen in een streng islamitische cultuur waar andersgeaardheid een groot taboe is, zich op een dergelijke makkelijke manier uitlaat over de manier waarop u uw andersgeaardheid ontdekte en zich hiervan bewust werd. Bovendien geeft het feit dat u homoseksuele activiteiten aanving in dergelijke context, louter omwille van het feit dat u de opportuniteit niet had om seks te hebben met vrouwen, weinig blijk van een diepgewortelde andersgeaardheid dan wel van een drang naar seks in het algemeen. Bijgevolg wordt reeds afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele andersgeaardheid. Uit uw verklaringen blijkt dat u er niet in bent geslaagd uw gevoelens en uw bewustwording van uw vermeende seksuele geaardheid te staven of te concretiseren aan de hand van doorleefde verklaringen, iets wat nochtans redelijkerwijs kan worden verwacht van iemand die het moeilijke en lange proces van het zoeken naar een andersgeaardheid heeft doorlopen, nota bene in een strenge islamitische maatschappij zoals in uw land van herkomst. Uw antwoorden op de vragen hieromtrent brengt u daarentegen standaard terug naar het seksuele aspect van uw andersgeaardheid. Dit wordt wederom bevestigd wanneer u verklaart dat het puur over het fysieke aspect gaat (CGVS 1, p. 7). Zoals reeds gesteld maakt een andersgeaardheid een intrinsiek onderdeel uit van iemands persoonlijkheid, iets wat bijgevolg niet kan worden herleid tot één aspect, namelijk het seksuele, wat in casu echter wel het geval is. Dientengevolge heeft u niet kunnen overtuigen van het feit dat uw seksuele contacten hun aanleiding vonden in een diepgewortelde andersgeaardheid van uwentwege.

De geloofwaardigheid van uw vermeende andersgeaardheid wordt verder ontwricht wanneer blijkt dat u niet kan overtuigen van uw voorkeur voor mannen boven vrouwen. Hoewel het CGVS zich bewust is van het feit dat de zoektocht naar een seksuele geaardheid niet gemakkelijk is en dit een lang en moeilijk proces is, kan echter van een asielzoeker verwacht worden dat hij, indien deze asiel aanvraagt omwille van homoseksuele contacten in zijn land van herkomst en bijgevolg zijn andersgeaardheid, duidelijk zou kunnen aangeven aan de hand van overtuigende, gedetailleerde en doorleefde verklaringen waarom zijn voorkeur uitgaat naar mannen in plaats van vrouwen. Dit is in casu niet het geval.

Zo verklaarde u in het begin van uw eerste interview op het CGVS (dd. 22.11.2017) dat u een seksgevoel voor iedereen heeft, voor mannen en voor vrouwen. U zegt dat u reeds 29 jaar oud bent, u nog niet getrouwd bent en u het gevoel om seks te hebben met mensen dus niet kan voltrekken. 'Daarom maakt het niet uit, vrouw of man, of met hem of haar seks te hebben' (CGVS 1, p. 4). Even later in datzelfde interview verklaart u echter dat u zich op dit moment meer aangetrokken voelt tot mannen dan tot vrouwen (CGVS 1, p. 8). In eerste orde wordt reeds opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot uw voorkeur voor mannen of vrouwen. Van iemand die verklaart andersgeaard te zijn en vervolging vreest omwille van zijn seksuele contacten met mannen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze eenduidig zou zijn over zijn voorkeur, wat in casu niet het geval blijkt. Bijgevolg wordt reeds voorbehoud gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw vermeende andersgeaardheid. U gevraagd om uit te leggen waarom u zich tot mannen aangetrokken voelt, draait u de rollen meteen om en zegt u dat mannen u aantrekkelijk vinden en u geen idee heeft hoe dit komt (CGVS 1, p. 7). Van iemand die beweert reeds 14 jaar andersgeaard te zijn, is het vreemd dat hij niet zou kunnen uitleggen waarom hij mannen aantrekkelijk vindt. U weet niet hoe u dit moet

omschrijven, u heeft daar geen redenen voor. U heeft enkel meer zin in seks met mannen dan met vrouwen. U denkt dat het misschien iets te maken kan hebben met het feit dat niet alle vrouwen anale seks willen hebben. Gegeven het niet afdoende karakter van uw verklaring voor uw voorkeur voor mannen boven vrouwen, wordt u nogmaals gevraagd op welke manier u zich meer tot mannen dan tot vrouwen aangetrokken voelt. U antwoordt dat u met mannen anaal kan gaan en dit met meisjes niet altijd mogelijk is. Dat is de reden waarom u zich minder tot vrouwen voelt aangetrokken (CGVS 1, p. 8). Uit bovenstaande verklaringen blijkt bijgevolg niet dat uw seksuele voorkeur voor mannen boven vrouwen, noch uw seksuele activiteiten die hieruit voortkomen, zijn oorsprong zou vinden in een diepgewortelde andersgeaardheid. Van iemand die beweert een persoonlijke en gegronde vrees te koesteren net omwille van zijn andersgeaardheid en zijn voorkeur voor mannen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze op z'n minst zijn voorkeur voor mannen zou kunnen uitleggen en deze dan ook gelinkt zou zijn aan zijn beweerde seksuele geaardheid, wat in casu niet het geval is. Ook in het tweede interview op het CGVS (dd. 30.01.2018) verklaart u dat u normaal gezien wel graag seks heeft met vrouwen, maar dat u nu houdt van seks met mannen. U zegt dat seks altijd fijn is, maar dat u het gewoon liever met mannen doet dan met vrouwen (CGVS 2, p. 3). Als u zou moeten kiezen tussen seks met een man of met een vrouw, kiest u voor seks met een man. U verklaart dat u ook seks zou hebben met een vrouw, maar niet als er een mannelijke kanshebber in uw buurt zou zijn (CGVS 2, p. 2). U verklaart dat uw voorkeur naar mannen uitgaat omdat u dit van kinds af aan heeft geleerd en u al vaker seks heeft gehad met mannen dan met vrouwen (CGVS 2, p. 4). Wanneer u het heeft over gevoelens en u desgevallend wordt gevraagd waarom u op emotioneel en gevoelsmatig vlak een voorkeur heeft voor mannen, verklaart u dat u de eerste keer een man graag heeft gezien en de eerste keer seks had met die man, dus dat dit uw initiële uitgangspunt is (CGVS 2, p. 4). U gevraagd om 'die man graag zien' te beschrijven, antwoordt u dat u jong was. Iemand heeft u dat laten zien, dat is één à twee keer gebeurd, zo heeft u dat geleerd en zo heeft u een voorkeur naar mannen toe ontwikkeld (CGVS 2, p. 4). U bevestigt dat het ook in dit geval om de seks gaat (CGVS 2, p. 5). Wederom blijkt niet uit uw verklaringen dat uw voorkeur voor mannen boven vrouwen geworteld zou zijn in uw vermeende seksuele geaardheid eerder dan in het louter uitoefenen van seksuele activiteiten met mannen. Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele andersgeaardheid. Wanneer u nogmaals gevraagd wordt waarom u zich aangetrokken voelt tot mannen, antwoordt u dat dat vanzelfsprekend is voor u, dat u als kind zo was en u zo bent gebleven. U zegt dat de liefde van een man anders is dan die van een vrouw omdat uw hart al tweemaal door een vrouw werd gebroken en nog niet door een man (CGVS 2, p. 6). Gevraagd of dit iets met gender heeft te maken of met de persoon zelf, antwoordt u dat het meisje oneerlijk was. Nogmaals dezelfde vraag gesteld, antwoordt u dat uiteen gaan met een man makkelijker is dan met een vrouw omdat mannen geen kinderen kunnen krijgen (CGVS 2, p. 6). Gevraagd of er nog redenen zijn, antwoordt u omdat de eerste keer voor u met een man was (CGVS 2, p. 6). Uit bovenstaande verklaringen wordt vastgesteld dat u in uw verklaringen quasi uitsluitend verwijst naar het stellen van seksuele daden met mannen, hetgeen op zich niet volstaat om uw voorgehouden seksuele geaardheid aan te tonen. Uw andersgeaardheid wordt echter niet aannemelijk gemaakt door de loutere beschrijving van homoseksuele daden. Een andersgeaardheid betreft immers een intrinsiek onderdeel van de persoonlijkheid en kan niet worden herleid tot één aspect, in casu de door u aangehaalde seksuele contacten. Deze vaststelling wordt kracht bijgezet wanneer u verklaart dat u niet weet of u vandaag nog een voorkeur voor mannen zou hebben, was uw eerste ervaring niet met een man geweest (CGVS 2, p. 6-7). Uit het geheel van bovenstaande verklaringen blijkt dat u er niet in geslaagd bent om de oorsprong van uw voorkeur voor mannen tegenover vrouwen in uw vermeende seksuele geaardheid aannemelijk te maken, waardoor de geloofwaardigheid van uw voorgehouden andersgeaardheid verder wankelt.

Nogmaals over uw gevoelens verder gegaan, zegt u dat het niet zo makkelijk is om hierover te praten omdat u zich schaamt. Wanneer u wordt gerustgesteld maar erop wordt gewezen dat u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en de beslissing op uw verklaringen gebaseerd zal worden, zegt u dat u documenten heeft voorgelegd van uw relatie met uw huidige vriend om uw verhaal te onderbouwen. Als dit bovendien niet als bewijs zal worden beschouwd, stelde u voor aan het CGVS om u uw activiteiten te zien uitoefenen (CGVS 1, p. 6). Uit bovenstaande blijkt wederom dat u uw gevoelens omtrent uw andersgeaardheid integraal terugbrengt naar uw seksuele activiteiten. Het feit dat u voorstelt om uw seksuele activiteiten te demonstreren getuigt immers evenmin van de doorleefdheid die nochtans kan verwacht worden van iemand die beweert andersgeaard te zijn. Wat betreft de neergelegde documenten dient bovendien opgemerkt te worden dat de inhoud ervan wederom kan worden teruggebracht tot het seksuele en fysieke aspect (cf. infra). Gevraagd wat u zou missen in het geval dat u niet meer met mannen zou mogen zijn, zegt u dat u dit een hele nare gedachte vindt, dat u graag vrij en met de mannen zou zijn. Uiteindelijk verklaart u dat u 'het niet graag zou doen [nvdr. seks met vrouwen], maar misschien wel een beetje achteraan. Niet gewoon met vrouwen' (CGVS 2, p. 8).

Gevraagd of dat het enige verschil voor u is tussen samen zijn met een vrouw en samen zijn met een man, op liefdesgebied alsook seksueel vlak, antwoordt u dat u wederom in herhaling moet vallen. U zegt dat u dit al sinds kinds af aan gewoon bent en dat u steeds naar mannen gaat indien u de keuze heeft (CGVS 2, p. 8). Zoals u het zelf al aangeeft, u valt standaard terug op het seksuele aspect van uw vermeende andersgeaardheid waardoor niet kan besloten worden dat er in uw hoofde sprak eis van een diepgewortelde andersgeaardheid. Zoals eerder gesteld omvat dergelijke geaardheid veel meer dan slechts één aspect, het seksuele. In casu bent u er echter niet in geslaagd om de andere aspecten van uw geaardheid te belichte, te staven en te concretiseren.

Het ongeloofwaardige karakter van uw vermeende andersgeaardheid wordt verder gedeukt door de volgende vaststellingen.

Zo had u volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag gedurende 4 à 5 jaar een relatie met uw ex-vriendin, A.(...). Deze relatie kwam tot een einde omwille van haar uithuwelijking aan een andere man. Desondanks zetten jullie jullie relatie verder. U verklaart ook vandaag in het kader van uw tweede asielaanvraag dat, indien er geen problemen waren geweest, u bij uw ex-vriendin A.(...) zou zijn gebleven zonder enige problemen. U zegt dat u uw geluk met haar verder had kunnen zetten en u zeker zelf geen problemen had bijgemaakt (CGVS 2, p. 7). Verder verklaart u ook dat u tijdens uw relatie met haar nooit bent vreemd gegaan. U heeft in die periode nooit een andere intieme relatie gehad omdat u plannen had om met haar te trouwen in de toekomst. U verklaart dat het heel lastig was toen haar familie haar liet uithuwelijken (CGVS 1, p. 9). Het feit dat u gedurende 4 à 5 jaar nooit bent vreemdgegaan omdat u met haar wou trouwen en dat u verklaart nog met haar te zijn samen geweest indien u geen problemen had gekend, valt niet te rijmen met het gedrag van iemand met een diepgewortelde seksuele andersgeaardheid, een intrinsiek onderdeel van zijn persoonlijkheid. Bijgevolg kan verder geen geloof worden gehecht aan uw vermeende andersgeaardheid.

Vervolgens wordt opgemerkt dat u verklaart van homo's te houden omdat u dit van kinds af aan heeft geleerd – u ziet zichzelf echter niet als homo omdat u bang bent om te ontvangen (CGVS 2, p. 4). U vergelijkt het 'houden van homo's' met een verslaving: "De ene is verslaafd aan sigaretten, de andere aan dranken de andere uiteindelijk ook aan het gay zijn, of van gays houden" (CGVS 2, p. 3). Gevraagd waarom u van homo's houdt, antwoordt u dat u van seks met mannen houdt, maar ook met vrouwen, 'langs vanachter eigenlijk' (CGVS 2, p. 4). Het feit dat u verklaart dat u ook met vrouwen graag seks heeft en uw voorkeur voor mannen vergelijkt met een verslaving, valt echter op geen enkele mogelijke wijze te rijmen met een diepgewortelde andersgeaardheid, dewelke een intrinsiek onderdeel uitmaakt van iemands persoonlijkheid.

Bovendien weet u niet of uw eerste seksuele ervaring met een man een gevolg was van het feit dat u het expliciet wou of omdat de mogelijkheid tot seks met vrouwen niet bestond: "Ik weet het niet. Ik zou het niet weten wat ik zou gedaan hebben, misschien dat vrouwen juist niet mochten. Dus als je met een vrouw zou willen seks hebben, geen probleem, maar met mannen mag het niet. Voor hetzelfde geld, moest de prijs veel duurder zijn om met vrouwen te seksen dan met mannen, dan was het misschien anders geweest. Ik zou het niet weten" (CGVS 2, p. 8). Dergelijke verklaringen bevestigen enkel het ongeloofwaardige karakter van uw voorgehouden seksuele andersgeaardheid waardoor hieraan verder geen geloof kan worden gehecht.

Gegeven bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u op geen enkele wijze heeft kunnen overtuigen van uw persoonlijke bewustwording van uw vermeende andersgeaardheid. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van die andersgeaardheid reeds zwaar ondermijnd.

Zo heeft u in tweede instantie niet kunnen overtuigen over uw intieme relaties waardoor het ongeloofwaardige karakter van uw vermeende andersgeaardheid enkel wordt versterkt. Aangezien het CGVS reeds voorbehoud maakt bij de geloofwaardigheid van uw vermeende andersgeaardheid, worden ook reeds grote vraagtekens geplaatst bij het feit dat uw huidige relatie met E.(...) in België zou voortvloeien uit een diepgewortelde seksuele andersgeaardheid eerder dan op pure seksuele activiteiten. Dit argument wordt verder ondersteund door onderstaande vaststellingen.

Zo blijkt dat u niet bij uw partner inwoont, u geen blijk geeft van toekomstplannen met deze partner en u evenmin beschikt over veel objectieve of subjectieve informatie over uw partner. Gevraagd om over E.(...) te vertellen, zegt u dat u documenten heeft neergelegd (Whatsapp-conversaties, cf. infra). Zoals hieronder uitgebreid geargumenteed, zijn deze documenten echter niet van dien aard dat ze uw liefdesrelatie met uw vriend, vanuit een diepgewortelde seksuele andersgeaardheid, kunnen staven (cf. infra). Verder verklaart u dat hij alleen in Bouwel woont, hij werkloos is en hij thuis kledij maakt. Hij heeft een groot huis en een zwarte Mercedes. U heeft ook een foto van de auto. Volgens u is uw vriend 52 jaar oud. Gevraagd om zijn karakter te omschrijven, zegt u dat hij veel gevoel voor humor heeft en dat hij geld uitgeeft. Hij gedraagt zich bij u als een kind. Gevraagd om dit uit te leggen, weet u echter niet hoe. Gevraagd om een anekdote te delen, zegt u dat hij wel eens boos is geworden op u omdat u jullie afspraak had gemist wegens school (CGVS 1, p. 13). Wanneer u in uw tweede interview opnieuw gevraagd wordt om over uw vriend te vertellen, zegt u dat u zijn geboortedatum niet kent, dat hij E.(...)

heet, dat u bijna een jaar samen bent met hem en dat u ook alle gesprekken op papier heeft gezet en ingediend (CGVS 2, p. 13). Gevraagd om verder te vertellen, zegt u dat hij een Belgische man is, in Bouwel woont, bezig is met mode en dat u er vaak heen gaat. Gevraagd om verder uit te wijden, vraagt u wat het CGVS verder nog wil weten (CGVS 2, p. 14). Van iemand die beweert reeds gedurende een jaar een vriend te hebben, een relatie die zijn oorsprong vindt in uw vermeende andersgeaardheid, kan echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij spontaan, gedetailleerd en vooral doorleefd zou kunnen vertellen over zijn relatie, wat in casu echter niet het geval is. Waar uw vriend tijdens uw eerste interview nog 52 jaar was, was hij daarenboven 50 jaar tijdens uw tweede interview (CGVS, p. 14). Er kan toch verwacht worden van iemand met een relatie van enige duur dat hij op z'n minst de leeftijd van zijn vriend zou kennen, wat in casu niet het geval is. In uw verklaringen valt nergens de spontaneïteit en doorleefdheid te bespeuren die nochtans kan verwacht worden wanneer geliefden over elkaar zouden vertellen. In casu blijven uw verklaringen over uw huidige vriend daarentegen beperkt tot weinigzeggende feiten. Uit bovenstaande kan bezwaarlijk afgeleid worden dat u een constructieve homoseksuele liefdesrelatie met E.(...) heeft opgebouwd, ontsproten uit uw vermeende seksuele geaardheid. Ter staving van uw relatie met E.(...) legt u een bundel whatsapp-conversaties neer over de tijdsperiode van enkele maanden. U verklaart dat deze gesprekken gaan over de liefde en over afspreken met elkaar. Verder tonen ze volgens u aan dat u van hem houdt en hij hetzelfde heeft gezegd (CGVS 1, p. 4). Na onderzoek blijkt echter dat deze conversaties niet van die aard zijn dat ze uw homoseksuele liefdesrelatie met E.(...) zouden kunnen staven. Daarentegen zijn ze eerder een bevestiging van de hierboven vermelde argumenten over het feit dat u alles terugbrengt naar één aspect, namelijk het seksuele. Zo komen jullie in de conversaties niet verder dan 'hallo', 'hoe gaat het', 'waar ben je', 'ik mis je', etcetera. Verder zijn deze conversaties puur seksueel getint (document 9, p. 4, 7, 14-15, 16, 20-21, etc.). Uit deze conversaties blijkt aldus dat jullie elkaar vaak niet goed begrijpen omwille van de taalbarrière, dat er seksuele opmerkingen worden gemaakt en dat er wordt afgesproken om seks te hebben. Bijgevolg zijn deze documenten niet van die aard dat ze bovenstaande analyse kunnen wijzigen. Met andere woorden heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw relatie met E.(...) op meer gebaseerd zou zijn dan louter op seksuele activiteiten eerder dan haar oorsprong zou vinden in uw vermeende seksuele geaardheid.

Wat betreft uw homoseksuele relaties in Koerdistan, wordt verwezen naar bovenstaande argumenten. Daar u er niet in geslaagd bent om uw vermeende seksuele geaardheid aannemelijk te maken, kan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat uw homoseksuele contacten in Koerdistan hier een uitloper van zouden zijn. Zoals reeds meermaals gesteld maakt een andersgeaardheid een intrinsiek onderdeel uit van iemands persoonlijkheid, iets wat bijgevolg niet kan worden herleid tot één aspect, namelijk het seksuele, wat in casu echter wel het geval is. Bijgevolg verandert dit element verder niets aan bovenstaande analyse.

Ten derde komt de geloofwaardigheid van uw vermeende andersgeaardheid verder in het gedrang door het feit dat uw kennis over het onderwerp van homoseksualiteit, met name van de wetgeving hieromtrent dermate schaars is en u hier bijgevolg niet van heeft kunnen overtuigen. U verklaart dat u wegens uw intieme relaties met mannen en het hebben van seksuele gemeenschap met hen vreest veroordeeld te worden volgens de wetten die bij u gelden (CGVS 1, p. 5). Gevraagd over welke wetgeving het gaat, antwoordt u de wetten van de moslims in Koerdistan. Gevraagd of er een specifieke wetgeving bestaat, zegt u dat u weet heeft van veel mensen die wegens dit verschijnsel werden veroordeeld. U weet echter niet over welke wetgeving het gaat, omdat u nog nooit eerder in de gevangenis heeft gezeten (CGVS 1, p. 5). Het feit dat u nog nooit zelf werd veroordeeld of in de gevangenis heeft gezeten, staat echter niet in de weg dat u kennis zou kunnen hebben over de specifieke wetgeving inzake homoseksuele contacten. Uit bovenstaande blijkt dat u niet op de hoogte bent van de mogelijke straffen of de specifieke wetgeving die hieromtrent bestaat. Van een asielzoeker die vreest opgepakt en gestraft te worden door zijn overheid wegens het stellen van homoseksuele daden of zijn andersgeaardheid, kan op z'n minst verwacht worden dat hij enige kennis zou beschikken over dit onderwerp, wat in casu niet het geval is. Ook wat betreft uw kennis over de Belgische wetgeving schiet u tekort. Zo kent u de wetgeving rond het homohuwelijk niet, noch weet u dat er een mogelijkheid bestaat om als homoseksueel koppel kinderen te hebben (CGVS 1, p. 12). Bijgevolg wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw vermeende andersgeaardheid en de vrees dit u omwille hiervan inroept.

Ten vierde wordt de geloofwaardigheid van uw vermeende andersgeaardheid verder ontkracht door het feit dat u er niet in geslaagd bent om het risico bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw vermeende seksuele geaardheid te concretiseren en op die manier aannemelijk te maken. Zo dient te worden opgemerkt dat u gedurende tien jaar homoseksuele contacten heeft gehad voor uw vlucht uit uw land van herkomst. Gevraagd waarom u dat zo lang heeft onderhouden, antwoordt u dat u het graag had en het uw gewoonte was. Hoewel uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u zich bewust was en bent van de risico's die met dergelijke activiteiten gepaard gaan (zo vraagt u zich af

waarom u naar hier zou zijn gekomen indien uw leven er niet van af had gehangen, CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 8), slaagt u er niet in om een afdoende verklaring te bieden voor het jarenlang nemen van die risico's. U verklaart dat er niet over werd gesproken toen u dat deed. U had de vrees om gedood te worden, dat is de reden waarom u hier ook bent, maar u zou er niet mee stoppen aangezien het uw gewoonte was geworden (CGVS 2, p. 9). Van iemand die gedurende meer dan tien jaar andersgeaard is geweest in een dergelijke strenge islamitische maatschappij waarin andersgeaardheid een groot taboe is, kan echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij zou kunnen uitleggen waarom hij zijn activiteiten toch heeft verdergezet, hoewel hij zich bewust was van de risico's, en niet enkel zou zeggen dat hij dat zo gewoon was zonder blijk te geven van enige moeilijkheden. Bijgevolg is uw verklaring voor het genomen risico in uw hoofde niet afdoende, waardoor de geloofwaardigheid van uw vermeende seksuele andersgeaardheid verder onderuit wordt gehaald. Ten tweede blijkt uit uw verklaringen dat niemand in Koerdistan op de hoogte is of was van uw vermeende seksuele andersgeaardheid noch dat u ooit problemen zou hebben gekend omwille hiervan (CGVS 2, p. 10). Bijgevolg wordt ook geen reden gezien waarom u dan wel als homoseksueel gepercipieerd zou worden. Bovendien blijkt uit informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) dat de door u aangehaalde praktijken vrij gangbaar zijn in het Midden-Oosten en mannen inderdaad in het geheim wel vaker seks hebben met elkaar. Nergens in uw verklaringen bent u er in geslaagd om een concreet risico in uw hoofde aan te tonen noch te concretiseren. Nochtans kan dit echter wel verwacht worden van een jongeman die andersgeaard door het leven ging in dergelijke islamitische maatschappij. Bijgevolg wordt er verder afbreuk gedaan aan de door u aangehaalde seksuele geaardheid. Het feit dat u eerder reeds verklaarde dat u geen problemen zou hebben om naar uw land van herkomst terug te keren had u geen problemen gekend omwille van uw ex-vriendin (cf. supra), ondersteunt verder deze redenering.

Gegeven bovenstaande wordt besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vermeende seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zo bent u er niet in geslaagd om te overtuigen over uw persoonlijke bewustwording van uw vermeende andersgeaardheid, over uw voorkeur voor mannen boven vrouwen, over uw kennis aangaande homoseksualiteit, noch over uw relaties die het resultaat zouden zijn van deze vermeende andersgeaardheid en evenmin inzake het risico dat hiermee gepaard gaat. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u quasi alles terugbrengt naar het seksuele aspect van uw geaardheid. Zoals reeds gezegd kan een geaardheid echter niet enkel tot dit ene aspect worden herleid. Samen met bovenstaande elementen maakt dit dat het CGVS verder geen enkel geloof kan hechten aan uw vermeende andersgeaardheid.

Ten slotte bent u er evenmin in geslaagd om uw vrees omwille van uw vermeende seksuele andersgeaardheid aannemelijk te maken en dit om onderstaande redenen. Gevraagd waarom u pas na zoveel jaar bent gevlucht omwille van uw vermeende geaardheid, zegt u dat u niet heeft gewacht. U bent vertrokken toen u problemen had, meer specifiek problemen omwille van uw leven (CGVS 2, p. 9). Verder in detail gevraagd welke problemen, zegt u dat uw probleem was dat u met mannen en vrouwen sliep en u op uw kamer werd betrap met een vrouw door uw vader (CGVS 2, p. 9). Met andere woorden brengt u uw huidige vrees terug naar de vrees die u heeft geuit in het kader van uw eerste asielaanvraag, namelijk omwille van uw relatie met uw ex-vriendin. Dit blijkt ook uit het feit dat nergens in uw verklaringen gewag wordt gemaakt van enige problemen in het verleden omwille van uw homoseksuele contacten. Bovendien verklaarde u tweemaal dat u geen problemen zou hebben om terug te keren naar uw land van herkomst indien de vrees jegens uw vader en de familie van uw ex-vriendin omwille van uw verboden relatie met haar niet meer zou bestaan (CGVS 1, p. 12; CGVS 2, p. 10). Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat deze door u aangehaalde feiten in het kader van uw eerste asielaanvraag manifest ongeloofwaardig werden geacht door het CGVS en deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 8 september 2017. In dit kader dient opgemerkt te worden dat u verder inhoudelijk geen bijkomende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot deze problemen, waardoor niets aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid wordt gewijzigd. Ook de door u neergelegde documenten kunnen hieraan niets wijzigen (cf. supra). Dientengevolge blijkt dat u met betrekking tot uw vermeende seksuele geaardheid verder geen vrees koestert bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Het feit dat u op een ander moment beweert vermoord te zullen worden door de overheid omwille van uw homoseksuele contacten (CGVS 1, p. 12; CGVS 2, p. 10), staat schril in contrast met het feit dat u tot tweemaal toe heeft bevestigd dat u geen problemen zou kennen bij terugkeer indien u geen problemen had gekend omwille van de relatie met uw ex-vriendin. Het feit dat u dit in beide interviews heeft bevestigd, en dit slechts in een tijdspanne van enkele weken (uw eerste interview vond plaats op 22 november 2017 en uw tweede op 30 januari 2018) wijst allerm minst in de richting van een geloofwaardige persoonlijke en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg bent u er niet in geslaagd om uw vrees omwille van uw vermeende geaardheid aannemelijk te maken.

Uit het geheel van bovenstaande blijkt niet dat u er in geslaagd bent om uw voorgehouden geaardheid aannemelijk te maken. Aangezien de aangehaalde daden van vervolging niet geloofwaardig worden

geacht, noch enig geloof wordt gehecht aan uw vermeende seksuele geaardheid, en voor zover uit uw verklaringen geenszins andere elementen blijken die een persoonlijke vrees kunnen bewijzen, meent het Commissariaat-generaal, in het licht van de specifieke omstandigheden van het geval, dat u niet bewijst dat u wegens uw vermeende seksuele geaardheid in Irak persoonlijk zou worden blootgesteld aan vervolging of aan discriminerende maatregelen van een zodanige omvang of ernst dat ze vervolging in de zin van het Verdrag van Genève zouden vormen. Ook met betrekking tot het risico op vervolging in uw hoofde louter omwille van uw seksuele activiteiten met mannen werd geoordeeld dat u hiervan niet heeft kunnen overtuigen. Dit wordt bovendien bevestigd door de informatie ter beschikking van het CGVS. Bijgevolg bent u er niet in geslaagd uw persoonlijke vrees in de zin van het Vluchtelingenstatuut noch het reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een brief van uw advocaat, foto's van uw ex-vriendin, foto's van uw vader, een PV, een document van de onderzoeksrechter, een klacht van uw ex-schoonvader, een document van de rechter, een arrestatiebevel en Whatsapp conversaties tussen u en uw vriend E.(...). Alle documenten werden reeds hierboven besproken (cf. supra) en veranderen bijgevolg niets aan bovenstaande analyse.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Suleimaniya te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voerde, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd was in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd werd geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betroffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), opnieuw de militaire controle verwierven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Noch bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden, noch bij latere gewapende confrontaties tussen IS en de peshmerga in betwist gebied werd de grens van de Koerdische Autonome Regio overschreden. De peshmerga namen het gros van de door hen geclaimde betwiste gebieden in Centraal-Irak in en verlegden hiermee de Koerdische verdedigingslinie een stuk zuidelijker. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaard gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vier jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het AmE.(...)aanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. In 2016 vond geen terroristische aanslag plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Hetzelfde geldt voor het eerste semester van 2017. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchtten, heeft evenwel geen impact op

de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR vielen geen burgerslachtoffers.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar de KAR wensen te reizen kunnen vanuit Bagdad, Basra of Najaf een binnenlandse vlucht nemen naar de luchthavens van Erbil en Suleimaniya. De vrijwillige terugkeer met IOM verloopt eveneens via Bagdad, waar IOM bijstand verleent in transit.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Verzoeker houdt een theoretische uiteenzetting over de geschonden geachte bepalingen en beginselen en verwijst naar een rapport van 'Vluchtelingenwerk Vlaanderen' waarin het belang wordt genuanceerd van de verklaringen van holebi-asielzoekers over hun relatie. Tevens wijst verzoeker op een waarschuwing van UNHCR om bij de beoordeling van asioldossiers van holebi's zich niet te baseren op stereotiepe veronderstellingen. Verzoeker verwijst tenslotte naar rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over de geloofwaardigheid.

Vervolgens overloopt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en stelt vervolgens dat hij in geval van terugkeer naar Irak gepercipieerd zal worden als homoseksueel. Hoewel in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker er tot nog toe in geslaagd is zijn seksuele contacten met mannen geheim te houden in Koerdistan en dat deze praktijk in het Midden-Oosten niet ongewoon is, wijst verzoeker erop dat het geen vereiste is dat iemand in het verleden reeds vervolgingen zou hebben ondergaan of dat een derde reeds op de hoogte dient te zijn van iemands seksuele geaardheid opdat die persoon in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus. In dit verband citeert verzoeker de UNHCR *Guidelines* betreffende asiolverzoeken gebaseerd op seksuele gerichtheid en/of genderidentiteit. Volgens verzoeker is het weinig relevant dat het thans in Irak nog niet geweten is dat hij seksuele relaties met mannen onderhoudt. Verzoeker wijst erop dat het risico bestaat dat hij als homoseksueel gepercipieerd zal worden waardoor het risico in zijn ogen voldoende bewezen is. Voor de actoren van de vervolging in Iraaks Koerdistan zal het seksueel aspect voldoende zijn, zo stelt verzoeker, om als anders geaard te worden aanzien. Verzoeker stipt aan dat het feit dat, hoewel er in Koerdistan geen wetgeving bestaat inzake homoseksualiteit, de bevolking van mening is dat de islam relaties met iemand van hetzelfde geslacht verbiedt. Hierbij haalt verzoeker een aantal uittreksels uit de Koran aan waaruit blijkt dat homoseksuele daden verboden zijn.

Het feit dat homoseksuele praktijken tussen mannen in het Midden-Oosten vrij gangbaar zijn, zoals de commissaris-generaal stelt, doet de wenkbrauwen fronsen omdat het niet over een veralgemeende praktijk gaat, maar slechts over een minderheid van de bevolking. Bovendien, zo oppert verzoeker, bestaan er tussen de verschillende landen verschillen wat de aanvaarding van homoseksualiteit betreft. Uit een rapport over HIV in het Midden-Oosten en Noord-Afrika blijkt dat Irak in dit stuk niet wordt vermeld. Daarnaast gaat verzoeker in op een artikel van een psychiater in Iraaks Koerdistan waaruit niet blijkt dat personen die homoseksuele contacten hebben geen homoseksuelen zijn, maar niet als dusdanig gepercipieerd willen worden. Uit het feit dat andere mannen ook in het geheim seks hebben met mannen, kan volgens verzoeker niet worden afgeleid dat verzoeker geen homoseksueel zou zijn. Tevens is verzoeker van oordeel dat de mening van een psychiater in Iraaks Koerdistan weinig representatief is voor de situatie in de regio.

Volgens verzoeker wordt in de beslissing zijn anders geaardheid betwist op basis van vooroordelen en met een westerse blik. De commissaris-generaal is van oordeel, zo stelt verzoeker, dat er slechts sprake is van anders geaardheid indien de persoon zich met deze geaardheid identificeert en indien de persoon ook romantische gevoelens ontwikkelt voor personen van hetzelfde geslacht en deze persoon kan verklaren waarom hij anders geaard is. Verzoeker heeft hierop kritiek omdat het onderzoek naar de homo- of biseksualiteit abstractie maakt van het onderscheid tussen de seksuele praktijk en de seksuele identiteit. Uit cijfers van het Verenigd Koninkrijk blijkt, zo meent verzoeker, dat veel minder personen zich als deel van de LGBTI-gemeenschap identificeren dan dat personen een bepaalde seksuele praktijk hebben. Verzoeker stelt dat in andere culturen de pijler gedrag veel meer voorkomt, zonder de bijhorende identificatie. De homoseksuele identiteit is een Westers concept, zo beweert verzoeker. Op basis van een Engelstalig artikel over de seksuele identiteitsvorming, dat verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt, en uit het gegeven dat volgens de UNHCR *Guidelines* de seksuele geaardheid een breed concept is, meent verzoeker dat drie hypothesen besproken moeten worden.

Zo stelt verzoeker dat de eerste hypothese, dat verzoeker enkel seksuele aantrekking ervaart, zonder emotionele of romantische gevoelens, niet overeenstemt met het gehoorverslag. Verzoeker is van oordeel dat de dossierbehandelaar 'westerse' concepten van homoseksualiteit en biseksualiteit hanteert zonder op zoek te zijn gegaan naar verzoekers gevoelens.

In een tweede hypothese beweert verzoeker dat hij zich nog in het proces van identificatie bevindt, hetgeen volgens verzoeker tot uiting komt in een aantal van zijn verklaringen en logisch is omdat hij nog niet lang in België verblijft waardoor hij pas recent geconfronteerd werd met de invulling van het concept 'homoseksualiteit'. Verzoeker poneert dat het toegeven van emotionele of romantische aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht pas in een latere fase komt, wanneer men zijn seksuele geaardheid 'aanvaard heeft'. Het is plausibel, zo stelt verzoeker, dat hij zijn seksuele geaardheid nog niet volledig heeft aanvaard en daarom over het seksuele aspect blijft spreken. Verzoeker verwijst in zijn middel naar zijn verklaringen waaruit volgens hem blijkt dat hij nog niet helemaal vertrouwd is met alle concepten rond seksuele geaardheid. Volgens verzoeker is het concept 'biseksualiteit' op hem van toepassing.

In zijn derde hypothese stelt verzoeker dat hij zich identificeert als biseksueel, maar moeilijk over zijn gevoelens spreekt. Door toedoen van de taalbarrière, zijn laaggeschooldheid en zijn cultuur slaagt

verzoeker er niet in te verduidelijken dat het niet enkel om een seksverslaving, maar ook om gevoelens gaat.

Met betrekking tot zijn toekomstplannen stipt verzoeker aan dat hij uit een samenleving komt waarin het ondenkbaar is om een relatie te hebben met een man, waardoor het moeilijk is om toekomstplannen te maken.

Verzoeker concludeert dat het voor hem gemakkelijker is om over seks te praten dan over gevoelens.

Bijkomend merkt verzoeker op dat zijn verklaringen perfect kaderen binnen de definitie van biseksualiteit in de UNHCR *Guidelines*, waardoor de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden gewoon een uiting waren van zijn biseksuele geaardheid.

Verzoeker stipt ook aan dat de redenen die hij tijdens zijn eerste asielaanvraag aangaf om zijn land te verlaten ongeloofwaardig werden bevonden waardoor dit nooit als de echte reden voor zijn vertrek kunnen worden beschouwd. Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor meermaals te kennen gegeven dat hij voor zijn leven vreesde omwille van zijn aantrekking voor mannen. Het gegeven dat verzoeker niet kan antwoorden op de vraag waarom hij zich meer tot mannen aangetrokken voelt en dat hij niet kan verklaren waarom hij risico's bleef nemen door seksuele contacten met mannen te hebben.

Aangaande zijn gebrek aan kennis over de wetgeving inzake homoseksualiteit in België en in Irak, stelt verzoeker dat dit irrelevant is omdat hij duidelijk had gemaakt dat het in Irak niet toegelaten was. Op basis van zijn verklaringen tijdens het gehoor stelt verzoeker dat hij een laaggeschoolde jongeman is die zijn best doet om zijn seksuele geaardheid uit te leggen, maar daar niet goed in slaagt omwille van zijn opvoeding, zijn identiteitsontwikkeling en zijn gebrek aan kennis van de concepten die door de commissaris-generaal worden gebruikt.

Verzoeker stelt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij geen seksuele relaties meer zou hebben met mannen. Hij verwijst hierbij naar rechtspraak uit het Verenigd Koninkrijk en Canada en het Hof van Justitie waaruit blijkt dat men niet kan verwachten dat iemand zijn anders geaardheid geheim zou houden om vervolging te vermijden. Vervolgens stelt verzoeker dat personen die gepercipieerd worden als homoseksuelen in Iraaks Koerdistan vervolgd worden en dat dit wordt bevestigd door de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Verzoeker poneert dat dit bevestigd wordt door de reactie van de religieuze overheden op een wet rond gendergelijkheid.

Tenslotte concludeert verzoeker dat hij als vluchteling zou moeten worden erkend.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een Engelstalig artikel toe over seksuele gerichtheid en identiteitsvorming (*Sexual Orientation and Identity Formation: a Western Phenomenon*), een document van 2015 van de *Immigration and Refugee Board of Canada* met als titel '*Sexual Orientation, Gender Identity and the Refugee Determination Process in Canada*, een document uit het Verenigd Koninkrijk van 'PLOS' betreffende *Sexual identity, attraction and behavior in Britain: implication of using different dimensions of sexual orientation to estimate the size of sexual minority and inform public health interventions*, een artikel van de website www.niqash.org over homoseksualiteit in Koerdistan: '*The Secret Lives of Iraqi Kurdistan's Gay Community Slowly Emerging*' en een webartikel met als titel: "*Homosexuality Fears Over Gender Equality in Iraqi Kurdistan*" (Verzoekschrift, bijlagen 3-7).

2.2.2. Door middel van een aanvullende nota van 14 juni 2018 voegt verzoeker een schrijven toe van 'Cavaria' van 8 mei 2018 betreffende de vaststelling van de geloofwaardigheid van de seksuele oriëntatie in het kader van de asielpcedure (aanvullende nota verzoeker 14 juni 2018, bijlage 1).

2.2.3. In een aanvullende nota van 10 juli 2018 voegt verzoeker een schrijven toe van het *Rainbow House* in Brussel van 22 juni 2018 waarbij vragen worden geplaatst bij de beslissing van de commissaris-generaal (aanvullende nota verzoeker, 10 juli 2018, bijlage 1).

2.2.4. Middels een aanvullende nota van 17 juli 2018 voegt de commissaris-generaal de 'COI Focus Irak betreffende de veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio' van 14 maart 2018 toe en de 'COI

Focus Irak betreffende de bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio via de lucht' van 13 april 2018.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt gesteld dat de reeds eerder aangehaalde problemen met zijn ex-vriendin, die in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds werden onderzocht, ongeloofwaardig werden bevonden. De afwijzende beslissing werd door de Raad bevestigd, waarna verzoeker geen cassatieberoep instelde en de nieuw neergelegde foto's en documenten zijn niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te wijzigen.

Wat de aangevoerde anders geaardheid betreft, wordt door de commissaris-generaal gesteld dat niet in twijfel wordt getrokken dat verzoeker afkomstig is uit Irak en seksuele relaties heeft gehad met mannen. Er wordt echter gesteld dat verzoeker met betrekking tot de beleving van zijn seksuele geaardheid overtuigende verklaringen dient af te leggen, hetgeen volgens de commissaris-generaal niet het geval is.

Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag en in zijn beroepsprocedure op geen enkele wijze had verwezen naar zijn voorgehouden seksuele geaardheid. Aangezien deze procedure geruime tijd aansloopte, zo stelt de commissaris-generaal, heeft verzoeker voldoende kansen gekregen om melding te maken van zijn anders geaardheid.

Daarnaast wordt in de beslissing aangestipt dat een aantal elementen zijn voorgehouden geaardheid ondermijnen, zoals zijn kennis en bewustwording over het onderwerp, de genomen risico's en de oorsprong voor zijn seksuele activiteiten met mannen.

Betreffende de bewustwording van zijn anders geaardheid merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker stelde dat hij dit ontdekte toen hij ongeveer 15 jaar oud was omdat mannen beschikbaar waren voor seks en er zich geen opportuniteiten voordeden om seks te hebben met vrouwen. De commissaris-generaal is in de beslissing van oordeel dat dit geen blijk geeft van een diepgewortelde anders geaardheid, maar louter van een drang naar seks in het algemeen.

De commissaris-generaal wijst er ook op dat verzoeker niet blijkt te kunnen aangeven of hij een voorkeur heeft voor mannen of voor vrouwen en beweert dat hij zich meer tot mannen aangetrokken voelt omdat hij met mannen anaal kan gaan, terwijl niet alle vrouwen anale seks zouden willen hebben. Uit de verklaringen van verzoeker maakt de commissaris-generaal op dat verzoeker eigenlijk geen diepere gevoelens koestert voor mannen, maar louter uit is op het beoefenen van seksuele activiteiten.

In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat werd gepoogd in te gaan op verzoekers gevoelens, maar dat verzoeker voorstelde om zijn seksuele activiteiten te demonstreren, waaruit blijkt dat hij zijn geaardheid herleidt tot het seksuele aspect.

Voorts worden in de beslissing een aantal vaststellingen vermeld.

Zo stipt de commissaris-generaal aan dat verzoeker verklaarde dat hij blijkbaar een duurzaam engagement wenste aan te gaan met zijn ex-vriendin en met haar wenste te trouwen, hetgeen niet te rijmen valt met zijn vermeende anders geaardheid. Tevens vergelijkt verzoeker zijn seksuele activiteiten met een verslaving en kan hij geen reden aangeven waarom zijn eerste seksuele ervaring plaatsvond met een man.

De commissaris-generaal merkt verder op dat verzoekers huidige relatie met E. in België niet voortvloeit uit een diepgewortelde anders geaardheid omdat hij niet met hem inwoont, weinig informatie over hem kan verschaffen en geen blijk geeft van toekomstplannen met deze partner, waardoor niet kan worden besloten dat verzoeker een constructieve homoseksuele liefdesrelatie heeft opgebouwd met E. In de beslissing wordt erop gewezen dat de neergelegde WhatsApp-conversaties een bevestiging vormen van de vaststelling dat verzoekers contacten met mannen hoofdzakelijk gericht zijn op seksuele activiteiten. Ook verzoekers homoseksuele contacten in Koerdistan blijken geen uitloper te zijn van zijn geaardheid.

Ten derde wordt in de beslissing gesteld dat verzoeker slechts over een schaarse kennis beschikt over het onderwerp homoseksualiteit, met name betreffende de wetgeving in Koerdistan of de mogelijkheid van een homohuwelijk in België.

Verzoeker slaagt er ook niet in, zo merkt de commissaris-generaal op, om het risico bij een eventuele terugkeer te concretiseren. Zo stelt hij vast dat verzoeker gedurende tien jaar seksuele contacten had voor zijn vlucht zonder blijk te geven van moeilijkheden, hoewel verzoeker zich bewust bleek van de risico's.

In de beslissing wordt ook aangestipt dat verzoeker zijn vrees herleidt naar de problemen met zijn vader omwille van zijn ex-vriendin. De commissaris-generaal concludeert dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn voorgenomen geaardheid aannemelijk te maken. De neergelegde documenten, zo meent de commissaris-generaal, veranderen niets aan deze appreciatie.

Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing gesteld dat er voor burgers in de Koerdische Autonome Regio (hierna: de KAR) geen risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.5.2. Verzoekers middel is niet ontvankelijk voor zover hij daarin de schending aanvoert van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en van de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet aangezien hij deze bepalingen in zijn verzoekschrift citeert, maar verzuimt om concreet uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen zou schenden.

2.5.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

2.5.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.5.5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.5.6. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalt dat “(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.7. De Raad stelt vast dat verzoeker op 19 maart 2016 toekwam op het Belgische grondgebied en dat zijn eerste asielaanvraag, die hij had ingediend op 19 mei 2016, werd afgesloten met een arrest van de Raad waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd (RvV 8 september 2017, nr. 191 792). In het kader van zijn eerste asielaanvraag had hij noch op het niveau van de commissaris-generaal, noch in graad van beroep voor de Raad ooit gewag gemaakt van problemen omwille van zijn seksuele geaardheid (AD, stuk 22, voorgaande verzoek AD, RvV 199 017). Ook bij zijn tweede asielaanvraag van 2 oktober 2017 (AD, stuk 21, bijlage 26 *quinquies*, 2 oktober 2017) stelde verzoeker aanvankelijk dat hij zich nog steeds op dezelfde problemen baseerde en dat hij hiervan nieuwe bewijzen had (AD, stuk 19, Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 15). Bij zijn gehoor op het Commissariaat-generaal bevestigt verzoeker uitdrukkelijk dat hij maar één probleem heeft (AD, stuk 14, gehoorverslag CGVS I, 21 november 2017, p. 3). Verzoeker had echter via zijn raadvrouw *outprints* van WhatsApp-conversaties neergelegd met de Belgische E., waaruit blijkt dat hij met deze man homoseksuele contacten onderhoudt (AD, stuk 17, Documenten, WhatsApp-conversatie A. & vriend). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor gevoelens van schaamte en een zekere terughoudendheid indien problemen omwille van de seksuele geaardheid werkelijk de vluchtaanleiding vormen, mag toch worden verwacht dat verzoeker, die op het ogenblik van zijn tweede asielaanvraag reeds meer dan anderhalf jaar in België verbleef, hiervan bij zijn tweede asielaanvraag spontaan melding van zou hebben gemaakt. Het gegeven dat verzoeker deze seksuele contacten zelf nooit spontaan als een asielmotief heeft aangebracht, doet twifelen aan het acuut karakter van de noodzaak om hem omwille van deze contacten internationale bescherming te verlenen.

2.5.8. Verzoeker beweert in zijn middel dat hij in Irak zal worden gepercipieerd als homoseksueel. Uit zijn verklaringen blijkt echter dat hij sinds 16-jarige leeftijd 10 à 12 mannen heeft ontmoet waarmee hij in Koerdistan een seksuele relatie had (AD, stuk 14, gehoorverslag CGVS I, 21 november 2017, p. 5), zonder dat hij hierdoor blijkbaar ooit als homoseksueel werd gepercipieerd of hierdoor concrete problemen heeft gekend. Bovendien blijkt uit de aangeleverde landeninformatie dat ‘*male to male*’ seks in het Midden-Oosten en Noord-Afrika vaak te maken heeft met de onbeschikbaarheid van vrouwen om seks mee te hebben (AD, stuk 18, Landeninformatie, *MSM project orientation manual*, p. 17). De Raad treedt verzoeker bij waar hij in zijn middel stelt dat de maatschappelijke aanvaarding van homoseksualiteit en anders geaardheid in Irak in het algemeen en in Koerdistan in het bijzonder zeer beperkt is. Anderzijds bevestigt het door verzoeker geciteerde artikel, dat ook in het administratief dossier werd opgenomen (*ibid.*, artikel *OneWorld*), dat seksuele contacten tussen mannen in de praktijk helemaal niet zo uitzonderlijk zijn en als een soort uitlaatklep dienen voor de heersende conservatieve seksuele moraal. In weerwil van verzoekers bewering wordt op grond van de situatieschets niet geconcludeerd dat verzoeker geen homo- of biseksueel zou zijn, maar wordt vooral benadrukt dat er een duidelijk onderscheid dient te worden gemaakt tussen de seksuele praktijk enerzijds en de seksuele gerichtheid of geaardheid anderzijds.

2.5.9. In zijn middel maakt verzoeker het onderscheid tussen de seksuele gerichtheid, de seksuele praktijk en de seksuele identiteit en betoogt hij dat dit een bijzonder complex geheel is. Dit blijkt ook uit de theoretische achtergrondinformatie die verzoeker aanlevert middels de stukken die hij als bijlagen bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd, waarin onder andere wordt ingegaan op de seksuele gerichtheid, genderidentiteit en de implicaties op de beoordeling van een asielaanvraag (Verzoekschrift, bijlagen 3-5). In weerwil van verzoekers beweringen kan uit de beslissing niet worden opgemaakt dat de commissaris-generaal van oordeel zou zijn dat er enkel sprake is van anders geaardheid indien de persoon zich ook met deze geaardheid identificeert.

2.5.10. De commissaris-generaal lijkt in zijn beslissing van oordeel dat de vermeende anders geaardheid van verzoeker ongeloofwaardig is. De Raad treedt verzoeker bij waar hij in zijn theoretische uiteenzetting de complexiteit schetst van de verhouding tussen de seksuele gerichtheid, de seksuele praktijk en de seksuele identiteit, zodat niet zonder meer op basis van zijn verklaringen kan worden geconcludeerd dat zijn anders geaardheid ongeloofwaardig is. Het is wel van belang dat de door

verzoeker geschetste complexiteit enigszins zou worden weerspiegeld in zijn verklaringen en gedragingen, hetgeen *in casu* niet het geval blijkt te zijn. De verklaringen van verzoeker zijn echter bijna integraal op zijn seksuele praktijk gericht.

2.5.11. In zijn middel poneert verzoeker een aantal hypothesen.

Volgens zijn eerste hypothese, die ook in de bestreden beslissing wordt gevolgd, zou verzoeker enkel seksuele drift ervaren zonder emotionele of romantische gevoelens. Uit de gegevens van het gehoorverslag blijkt inderdaad dat verzoeker uitdrukkelijk stelde dat men in Koerdistan als jongeman *“nergens je behoefte (kan) uitoefenen qua seks, daarom had ik geen mogelijkheid behalve seks met mannen”* (AD, stuk 14, gehoorverslag CGVS I, 21 november 2017, p. 6). Verzoeker verklaarde in zijn puberteit geen mogelijkheid te hebben gehad om seks te hebben met vrouwen en daarom beschikbaar was om met mannen seks te hebben, hetgeen hij na een paar keer wel leuk vond, waardoor hij naar eigen zeggen bleef doorgaan (*ibid.*, p. 7). Verzoeker stelde ook dat hij zich meer tot mannen aangetrokken voelt *“omdat hij met hen anaal kan gaan”*, wat met meisjes volgens verzoeker niet altijd mogelijk is (*ibid.*, p. 8).

Zelfs wanneer de *protection officer* verzoeker wijst op het feit dat hij hoofdzakelijk het seksuele en het fysieke aspect benadrukt en uitdrukkelijk vraagt naar de gevoelens bij zijn huidige (homoseksuele) liefdesrelatie in België, stelt verzoeker dat *“de relatie met die man gebaseerd is op het feit dat ik met hem naar bed ga, ik heb geen andere gevoelens voor hem. Basis van die relatie met die man is de seks, niet met iets anders”* (*ibid.*, p. 8). Verzoeker verwoordt voorts weliswaar een aantal clichés, met name dat de man rustig en aardig is en dat hij van hem houdt, maar hij stelt uitdrukkelijk niet na te denken over een toekomst met deze man (*ibid.*, p. 8). Tijdens zijn tweede interview opperde verzoeker dat hij altijd seks kan hebben, *“(m)aar als ik moet kiezen tussen seks met een man of seks met een vrouw, zou ik kiezen voor seks met een man. Ik zou ook seks hebben met een vrouw, maar niet als er een man in de buurt is die een kanshebber is.”* (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS II, 30 januari 2018, p. 3). Ook uit de door verzoeker neergelegde *outprints* van de WhatsApp-conversaties met zijn Belgische partner blijkt dat deze eveneens vooral op het fysieke en de seksuele activiteit te zijn gericht (AD, stuk 17, Documenten, WhatstApp-conversatie Az & vriend, 1 juli 2017) en dat de emotionele betrokkenheid beperkt is.

Uit de uittreksels uit het gehoorverslag die verzoeker in zijn middel citeert, kan absoluut niet worden opgemaakt dat verzoeker diepere gevoelens zou koesteren voor mannen, zoals hij beweert. Met andere woorden, zijn seksuele praktijk lijkt niet te wijzen op een specifieke gerichtheid of op een bepaalde seksuele identiteit. Het is opvallend dat verzoeker tijdens het gehoor vaak naar zijn lage scholingsgraad verwijst indien de *protection officer* peilt naar de gevoelens die hij ervaart. Bovendien verwees verzoeker na een vraag over zijn gevoelens en het bewustwordingsproces naar de neergelegde stukken en stelde hij voor dat, *“als u die documenten niet gelooft”*, hij wel wilde demonstreren aan de *protection officer* hoe hij seks met mannen heeft (AD, stuk 14, gehoorverslag CGVS I, 21 november 2017, p. 6). Verzoeker slaagt er in zijn middel niet in te ontkrachten dat hij zich, wat zijn contacten met mannen betreft, beperkt tot het toelichten van zijn seksuele praktijk.

In een tweede hypothese stelt verzoeker in wezen dat hij zijn biseksuele identiteit nog niet aanvaard heeft. In de bestreden beslissing wordt geen uitsluitel gegeven over verzoekers seksuele identiteit, noch over de mate van aanvaarding ervan door verzoeker. De commissaris-generaal beoordeelt enkel of de concrete actuele situatie van verzoeker aanleiding kan geven tot het verlenen van internationale bescherming. In dat verband wordt in de beslissing gesteld dat verzoeker *“(…) er evenmin in geslaagd is (zijn) vrees omwille van (zijn) vermeende geaardheid aannemelijk te maken, noch het risico in (zijn) hoofde bij terugkeer naar (zijn) land van herkomst te concretiseren.”* In zijn middel brengt verzoeker geen gegevens aan waaruit duidelijk blijkt dat hij een reëel risico zou lopen.

In zijn derde hypothese stelt verzoeker dat hij zichzelf als biseksueel identificeert maar niet over zijn gevoelens spreekt. In zijn middel bevestigt verzoeker dat hij gemakkelijker over seks praat dan over gevoelens. Volgens verzoeker vormt de taal- en cultuurbarrière een rechtvaardiging waarom verzoeker op de moeilijke en intieme vragen antwoordt door te verwijzen naar zijn seksuele ervaringen. Verzoeker kan zeker niet worden bijgetreden waar hij stelt dat men bij het onderzoek niet zou hebben gepeild naar zijn gevoelens. In zoverre verzoeker op basis van zijn verklaringen zou voldoen aan de definitie van biseksualiteit in de UNHCR *Guidelines*, hetgeen *an sich* niet wordt ontkend, dringt zich toch de vaststelling op dat een aantal elementen, waaruit een gevoelsmatige betrokkenheid spreekt, eerder naar vrouwen georiënteerd zijn.

2.5.12. Uit het dossier blijkt dat verzoeker ten tijde van zijn relatie met zijn ex-vriendin in Koerdistan stelde nooit vreemd te zijn gegaan, nooit een andere intieme relatie te hebben gehad en zelfs plannen had om met het meisje te trouwen (AD, stuk 14, gehoorverslag CGVS I, 21 november 2017, p. 9). Ook uit de door verzoeker neergelegde *outprints* van zijn WhatsApp-conversaties met de (oudere) man E. blijkt dat zelfs laatstgenoemde van oordeel is dat verzoeker eigenlijk liever een (jonge) vrouw, een gezin en kinderen wil (AD, stuk 17, Documenten, WhatsApp-conversatie Az & vriend, 4 augustus 2017). Bovendien stelde verzoeker tijdens zijn tweede gehoor dat vrouwen tweemaal zijn hart gebroken hebben (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS II, 30 januari 2018, p. 6), hetgeen lijkt te wijzen op een grote(re) emotionele betrokkenheid. Hij beschrijft ook dat hij, indien zijn ex-vriendin niet zou zijn uitgetrouwelijk, zonder problemen bij haar zou zijn gebleven en zijn geluk had verdergezet (*Ibid.*, p. 7).

2.5.13. Er wordt geenszins van verzoeker verwacht dat hij zich zou onthouden van het hebben van seksuele contacten met mannen, zoals ook in het door verzoeker aangehaalde arrest van het Hof van Justitie wordt gesteld. In zijn middel herhaalt verzoeker voor zijn leven te vrezen, hoewel hij verklaarde dat niemand in Koerdistan op de hoogte is van het feit dat hij seks heeft met mannen en hij om die reden nooit problemen heeft gekend (*Ibid.*, p. 10). Er kan dus niet worden geconcludeerd dat verzoeker in Koerdistan als 'homoseksueel' zou worden gepercipieerd. Verzoeker bevestigde zelfs uitdrukkelijk dat hij niet naar Europa zou zijn gevlucht indien hij geen problemen zou hebben gekend met zijn vader omwille van zijn ex-vriendin (AD, stuk 6, gehoorverslag CGVS II, 30 januari 2018, p. 10). Verzoeker geeft in zijn middel weliswaar het frauduleus karakter toe van de asielmotieven die hij tijdens zijn eerste asielaanvraag had vermeld. Er dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker ook in zijn tweede asielaanvraag vasthoudt aan deze motieven (AD, stuk 19, Verklaring meervoudige aanvraag, vraag 15).

2.5.14. De Raad merkt op dat de overwegingen uit de bestreden beslissing betreffende verzoekers beperkte kennis over de wetgeving inzake homoseksualiteit in België en in Irak geen determinerend motief vormen. Hoewel er inderdaad een belangrijk maatschappelijk taboe bestaat rond homoseksualiteit, hetgeen blijkt uit het (oudere) artikel van verzoeker betreffende de wet betreffende de gendergelijkheid in Koerdistan (Verzoekschrift, bijlage 7), komt uit een ander door verzoeker aangeleverd (recent) artikel naar voren dat er ondergronds een LGBTI-gemeenschap actief is in Koerdistan en dat er een lichte tendens bestaat naar een verbeterende maatschappelijke acceptatie (Verzoekschrift, bijlage 6, 'The Secret Lives of Iraqi Kurdistan's Gay Community Slowly Emerging', 9 november 2017).

2.5.15. Wat de eerste pagina betreft van het schrijven van 'Cavaria' van 8 mei 2018, dat verzoeker middels zijn aanvullende nota overmaakt (Aanvullende nota verzoeker, 14 juni 2018), merkt de Raad op dat de vaststelling van de geloofwaardigheid van de seksuele oriëntatie in het kader van de asielprocedure inderdaad problematisch is. In de bestreden beslissing wordt de vermeende anders geaardheid van verzoeker ongeloofwaardig geacht, terwijl het inderdaad bijzonder moeilijk is voor een individu om het 'waarom' van zijn geaardheid te verklaren. In het schrijven van het *Rainbow House* in Brussel van 22 juni 2018 wordt gewezen op de westerse invulling die aan de concepten homo-/biseksualiteit worden gegeven en wordt benadrukt dat in het kader van het Vluchtelingenverdrag dient te worden nagegaan of de persoon omwille van zijn behoren tot een seksuele minderheid een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt (Aanvullende nota verzoeker, 10 juli 2018, bijlage 1). De Raad wijst erop dat de brieven werden opgesteld met verwijzing naar de individuele beslissing die in hoofde van verzoeker werd genomen, maar in wezen algemene kritiek bevatten op de beoordelingswijze van de anders geaardheid door de commissaris-generaal. Uit deze brieven blijkt niet dat ze het gevolg zijn van persoonlijke contacten of individuele gesprekken met verzoeker. Bijgevolg hebben de persoonlijke verklaringen van verzoeker ten tijde van zijn gehoor een grotere bewijswaarde dan deze brieven, die een gesolliciteerd karakter vertonen.

2.5.16. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "(n)iemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen". Deze bepaling is nagenoeg identiek aan de vorm van ernstige schade die wordt bedoeld in artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet dat op zijn beurt de omzetting vormt van artikel 15, sub b), van de richtlijn 2011/95/EU. Aangezien de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag ongegrond werd bevonden, komt het aan hem toe om concreet aannemelijk te maken dat hij in zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet.

2.5.17. Verzoeker levert in zijn middel geen kritiek op de beoordeling van de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Middels een aanvullende nota van 17 juli 2018 voegt de commissaris-generaal de 'COI Focus Irak' toe betreffende de veiligheidssituatie in de KAR van 14 maart 2018 en de 'COI Focus Irak betreffende de bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio via de lucht' van 13 april 2018.

Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 3 van het EVRM of van de artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheids- of van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van de motiveringsplicht.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN